

[Steen Folke]

i min formulering, sådan at det kunne give anledning til denne misfortolkning. Jeg vil gerne præcisere, at når jeg snakkede om problemerne ved at se på mellemdistanceraketter alene, så var det netop ud fra den balancefilosofi, som præger forhandlingerne mellem Øst og Vest, primært altså USA og Sovjetunionen. Så er det, jeg mener, at man må have f.eks. amerikanske u-både i europæiske farvande, der er udstyret med ret langtrækkende atomvåben, med ind i problematikken.

Jeg vil gerne understrege – det var dér, udenrigsministeren misfortolkede mig – at det ikke er mit eller VS' synspunkt, at før vi kan få nedrustet alt det dér på én gang, så vil vi slet ikke bevæge os nogen vegne, og jeg tror ikke, at udenrigsministeren med rette kan mistænke os for, at det skulle være vores holdning, tværtimod. Vi mener, at et hvilket som helst skridt, det være i sig selv nok så begrænset, så længe det går i den rigtige retning, bør vi gå ind for og arbejde af al kraft for. Vi er altså enige i det, ministeren siger er regeringens holdning, nemlig at små konkrete skridt i den rigtige retning er vejen frem. Vi er helt enige. Problemet er bare, at når det kommer til de små konkrete skridt, så vil regeringen ikke være med.

Jeg har anvist to meget små konkrete skridt. Det ene er dette med en formalisering af Norden som atomvåbenfri zone. Det i sig selv løser ikke frygtelig mange problemer; det er bare et lille konkret skridt, som vil indgå i en afspændingsproces, det vil være et skridt i den rigtige retning. Regeringen siger, at den godt vil være med, men opstiller betingelser, så det bliver helt urealistisk. Det andet, jeg har sagt, er: stil forberedelserne til de nye atomraketter i bero, medens der forhandles. Et lille konkret skridt. Det løser slet ikke problemerne, overhovedet ikke, der er stadig væk tilbage: ja men hvad med alle SS-20 raketterne og hvad med alle mulige atomvåben, der er opstillet rundt omkring? Det vil bare være et lille konkret skridt i den rigtige retning. Det afviser regeringen kategorisk, det vil man overhovedet ikke høre tale om. Så spørger jeg regeringen, hvad det er, udenrigsministeren mener, når han skriver i Politiken:

»Det burde tilskynde os til at turde gå et skridt foran de andre for at få sat gang i nedrustningsforhandlingerne, også selv om

nogle vil hævde, at det vil være en farlig blottelse.«

Hvad har regeringen gjort, der ligesom kan retfærdiggøre disse udmærkede betragtninger, eller hvad agter regeringen at gøre, som kunne retfærdiggøre disse udmærkede betragtninger? Har regeringen gjort noget, som var at gå et skridt foran for at få gang i forhandlingerne? Har regeringen gjort noget, som kunne opfattes af nogle som en blottelse, eller vil regeringen gøre noget? Kan ministeren komme og forklare bare ét konkret, positivt skridt af denne karakter, det være sig nok så begrænset? Kunne vi ikke få et eksempel på, hvad ministeren mener, et forslag til, hvad der kan gøres?

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Af almindelig respekt for parlamentet går jeg op på talerstolen og skal sige til hr. Steen Folke, at hans ganske ulidelige strøm af spørgsmål bliver stillet, selv om hr. Steen Folke er vel vidende om, at der i den pågældende artikel står andre ting end det citerede, hvor jeg snakker om de vestlige demokratier. Regeringen har hele tiden haft den opfattelse, at det, det drejer sig om, er at konstatere, at vi altså har nogle pagtsystemer, og det, jeg mener med den artikel, er ganske simpelt, at realistiske nedrustningsforhandlinger skal foregå i samarbejde inden for alliancerne, ellers er det nemlig ikke realistisk.

Når jeg taler om, at vi skal kunne turde gå foran, så er det netop det, jeg var inde på før, som hr. Riishøj da forstod, nemlig at vi ikke skal sidde med lommeregneren og sige, at vi ikke kan acceptere et eller andet givet grundlag, hvis ikke der er nøjagtig det og det antal af den og den kategori af våben. Det er det, der er tankegangen. Andre, jeg har talt med, har faktisk også opfattet det sådan, kun ikke hr. Steen Folke.

(Kort bemærkning).

Steen Folke (VS):

Spørgsmål bliver vel især ulidelige, hvis de er lidt ubekvemme at svare på. Jeg er da glad for, at ministeren af respekt for parlamentet, eller hvad det nu er, leverer en slags formelt svar, men noget reelt svar var det jo ikke.

Jeg har ikke benægtet, at der også står andre ting i denne artikel, og der står da også